

Schriftelijke vragen (artikel 43 RvO)

Datum vraag: 27 februari 2017

Datum antwoord: 15 maart 2017

Aan de voorzitter van de raad

Onderwerp: brand woning Lekdijk Oost 36 te Zoelmond op 18 oktober 2015

Het college/de burgemeester wordt verzocht de volgende vraag/vragen schriftelijk te beantwoorden:

1. Kan de burgemeester aangeven welke reden er was dat de brandweer zo laat bij de brand ter plekke over bluswater beschikte en daardoor zeer laat de brand kon bestrijden? Wat was hiervan het gevolg voor het verloop van deze brand?

Opmerking vooraf: Ik betreur dat inwoners getroffen worden door de gevolgen brand.

Als burgemeester ben ik soms tijdens de bestrijding van een woningbrand op de locatie aanwezig. Dit vooral ter ondersteuning van de getroffen en op dat moment.

antwoord

De Brandweer was bij deze brand binnen de normtijden aanwezig.

Er is volgens het 'besluit veiligheidsregio's' gealarmeerd. De eerste eenheid (tankautospuit Beusichem) was binnen zeven minuten ter plaatse. De wettelijke norm voor een woning ligt op 8 minuten. (Besluit veiligheidsregio's, artikel 3.2.1, lid 1, sub c.)

Tijdens de verkenningsfase is direct opgeschaald door de bevelvoerder omdat de brand al in een vergevorderd stadium was. Er is ingezet met waterstralen vanaf de ondergrondse brandkraan aan de dijk. De watercapaciteit van een brandkraan is in de praktijk niet groot genoeg om een vergevorderde brand in zijn geheel te af te blussen. Waterwinning vanaf de brandkraan is gericht om een snelle redding uit te voeren van personen of het onder controle houden van een beginnende brand. Toen de bevelvoerder merkte dat het niet meer om een beginnende brand ging is direct een waterwagen en het grootschalig watertransport (WTS) opgeroepen.

De waterwagen dient als snelle overbrugging tussen inzet vanaf een brandkraan en inzet vanaf het grootschalig watertransport. De eenheid die het WTS bemande merkte dat het Wiel bij Zoelmond op dat moment niet diep genoeg was om voldoende water te verpompen. Daarom is er water vanaf de Veerweg onttrokken. Water halen vanaf de uiterwaarden was onmogelijk door de moeilijke begaanbaarheid van het terrein. Het terrein was drassig door het herfstweer.

Er was vanaf de eerste aankomst direct bluswater beschikbaar. Uiteindelijk bleken er geen mensen of dieren meer in het pand aanwezig te zijn. Door het stadium van de brand was optreden met een binnen- aanval niet verantwoord. Hierna is defensief opgetreden van buitenaf.

2. Kan het college aangeven welke reden er was dat de ambtelijke organisatie en de ODR zo traag hierop reageerden, c.q. waarom men dit kennelijk niet als urgent aanmerkte? Vindt u ook dat deze termijn, voor dit speciale geval, niet acceptabel is gezien de gevolgen in het tijdspad voor herbouw voor de eigenaar?

Antwoord: Er zijn geen aparte afspraken voor het behandelen van aanvragen voor

omgevingsvergunningen, nadat een pand is afgebrand. De praktijk wijst uit dat de oplossingen na een brand sterk afhankelijk zijn van de persoonlijke positie van de getroffene(n). De mate van verzekerd zijn en de afhandeling door de verzekeringsmaatschappij zijn daarbij van invloed. In sommige gevallen komt men niet tot herbouw. Belangrijkste zorg is dat inwoners veiligheid wordt geboden en voor de korte termijn onderdak hebben. De verdere afhandeling van de brand is een zaak van de inwoners zelf.

In situaties waarin herbouw/of nieuwbouw volgt, moeten de wettelijke procedures worden doorlopen. Omdat de woning werd verplaatst en niet zonder meer past in het geldende bestemmingsplan, is de situatie een uitgebreide procedure op grond van de Algemene wet bestuursrecht voorgeschreven. De procedure duurt 6 maanden. De formele aanvraag is ingediend op 23 mei 2016 (niet compleet). Op 23 juni werd een nieuwe aanvraag ingediend, die wij bij de eerste aanvraag hebben ingevoegd om onder de eerste aanvraagdatum aan te kunnen houden. Dat betekende voordeel voor de aanvrager en dat 24 november 2016 de datum bleef waarop een besluit moest worden genomen. Voorafgaand aan de indiening vond vooroverleg plaats.

Daarbij is in maart 2016 kort met de medewerker van de ODR gesproken over de termijnen. De aanvrager gaf aan dat het Waterschap in bepaalde tijden niet toestond dat er gebouwd wordt. Welke periode dat betrof is verder niet aan de orde gekomen. Ook niet dat er sprake was van haast bij de aanvrager.

Gedurende de daarop volgende maanden is diverse malen contact geweest over het aanvullen van gegevens etc. Door het Waterschap is de (waterwet)vergunning op 18 augustus 2016 afgegeven. De aanvrager heeft op 9 september via mail contact gezocht met de ODR.

Op 8 september is het ontwerpbesluit omgevingsvergunning ondertekend en gepubliceerd op ruimtelijke plannen.nl, waarna de zienswijzetermijn van zes weken ging lopen.

Vanaf 15 oktober 2016 stond het Waterschap bouwen niet meer toe. De omgevingsvergunning is op 22 november 2016, binnen de wettelijke besluittermijn verleend. Van de mogelijkheid om nog met maximaal zes weken te verlengen is geen gebruik gemaakt.

Wij delen op grond van bovenstaande feiten uw mening niet dat hier sprake is van een trage afhandeling en een niet acceptabele afhandeltermijn. De oorzaak waardoor niet eerder kon worden gebouwd, is vooral gelegen in de voorwaarden die het Waterschap stelt. Niet in overschrijding van termijnen door de gemeente.

3. Kan het college ons informeren of gedupeerde in aanmerking komt voor restitutie van leges op basis van de hardheidsclausule? Of zijn er andere compensatiemogelijkheden naast zijn eigen verzekering voor gemaakte kosten en lange wachttijd tot toestemming voor bouwen?

Antwoord:

Artikel 63 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen in samenhang met artikel 231, tweede lid onderdeel a, van de Gemeentewet, biedt aan ons college de bevoegdheid om in bepaalde gevallen tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, als die zich bij de toepassing van een legesverordening mochten voordoen. Deze tegemoetkoming zou zich kunnen uitdrukken in een verlaging of kwijtschelding van de geheven leges.

De vraag of wij hiervan gebruik maken leiden we af uit de feiten en omstandigheden in deze kwestie. Uit het bovenstaande feitenoverzicht kunnen wij bedoelde onbillijkheden niet afleiden. De aanvrager komt daarom niet in aanmerking voor een compensatie of restitutie van leges.

4. Is de gemeente in deze specifieke situatie verantwoordelijk voor het omleggen van de rioolpersleiding en zo ja, kunnen de kosten hiervan bij de gemeente rekenen op gehele compensatie of gedeeltelijke? Zo nee, welke andere compensatiemogelijkheid is er hiervoor aanwezig?

Antwoord:

De verplaatsing van de woning is een gevolg van de opstelling van het Waterschap die herbouw van de woning op de oude locatie tegen de Dijk niet toestond. Bij de verplaatsing gelden afstandsnummers die de nieuwe locatie bepalen. Daarbij is aanvrager niet helemaal vrij elke locatie op zijn perceel te kiezen omdat een afstandsmaat geldt (Waterschap) en een goede ruimtelijke kwaliteit(gemeente).

De nieuwe locatie, waar de aanvrager zelf mee is gekomen, loopt exact over het persleidingensysteem van de gemeente. Qua ruimtelijke inpassing is de locatie in orde. Wij staan echter bebouwing boven de persleiding niet toe. Het gevolg is dus de verplichting de persleiding om te leggen. Dat gebeurt door de gemeente op kosten van de aanvrager.

De vraag of compensatie aan de orde is, hangt ook hier af van het feitencomplex.

Het feitencomplex geeft helder weer dat het Waterschap de afstandseis heeft gesteld aan de aanvrager. Het gevolg van dit besluit kent een forse kostenpost voor de aanvrager. Wij stellen ons de vraag of hier het Waterschap niet een coulanceregeling had kunnen toepassen, De gemeente kon niet anders dan tot verplaatsing van de persleiding besluiten. Hierin zien wij geen zaken die aanleiding vormen in dit geval af te wijken van de normale lijn dat altijd de kosten door de aanvrager worden betaald.

5. Hoe is de nazorg van de gemeente - in dit specifieke geval van de burgemeester – vormgegeven bij calamiteiten? Wat betekent dit voor genoemde situatie m.a.w. waarom heeft de burgemeester geweigerd om een gesprek te voeren met gedupeerde?

Antwoord:

De gemeente Buren werkt in de crisisbeheersing volgens het 'Handboek Crisisbeheersing VRGZ' en specifiek voor de rol van burgemeester volgens de 'Crisishandreiking Nederlands Genootschap van Burgemeesters'.

Bij incidenten met een hogere impact zoals het verlies van levens of grote economische schade wordt de burgemeester (of loco- burgemeester) snel op de hoogte gebracht.

De burgemeester is daadwerkelijk ter plaatse geweest en heeft invulling gegeven aan zijn rol. Daarbij heeft hij ook de handen uit de mouwen gestoken.

Op een later moment heeft aanvrager om een gesprek gevraagd, waarbij het ging om overleg gericht op het bouwen van de woning. Het is ongebruikelijk om een afspraak tussen gedupeerden en de burgemeester te arrangeren tenzij er sprake is van ernstig letsel of verlies van levens.

Gesprekken over de afhandeling van omgevingsvergunningen worden naar de portefeuillehouder doorverwezen. Dat gesprek heeft plaatsgevonden.

6. Een algemene vraag hierbij is, hoe het bij de brandweer met de zekerheid op snel en adequaat brand blussen geregeld is, zodat een dergelijke lange duur voordat de brandweer ter plaatse kan handelen, niet meer aan de orde zal zijn?

Antwoord:

De brandweer werkt op basis van een dekkingsplan voor de gemeente Buren. Dat voldoet aan de opkomsttijden die in de geldende regelingen zijn voorgeschreven. Voor het overige verwijzen wij naar het antwoord onder vraag 1.

Toelichting:

- Deze vragen zijn gesteld n.a.v. de 'brandbrief' van de bewoner van dit pand d.d. 10 februari 2017 en gericht aan de gemeenteraad van de gemeente Buren. (zie bijlage)
- Ad 1. De burgemeester is wettelijk verantwoordelijk voor de openbare orde en veiligheid in de gemeente. De burgemeester heeft daartoe het gezag over de politie en de brandweer.
- Ad 2. De ODR is als uitvoeringsorganisatie bedoeld om zo duidelijk mogelijk urgent van niet urgent te onderscheiden en daarnaar te handelen. Kennelijk werd deze brand, en de gevolgen daarvan, als niet urgent beschouwd. De gemeente schakelt in urgente concrete situaties meteen ODR in. De brief van 10 februari 2017 geeft een overzicht van vertragingen zowel bij gemeente als bij ODR.
- Ad 3 Er is hier sprake van een dusdanig lange wachttijd dat de grenzen van redelijkheid zijn overschreden.

- Ad 5. De vraag is of de gemeente hiervoor regels heeft, c.q. een handboek/ draaiboek kent.
- Ad 6. Dit gaat over zowel brandweer als gemeente over het elkaar informeren en elk vanuit eigen verantwoordelijkheid snel en adequaat handelen bij rampen bij inwoners, maar ook over de aanrijtiden en blustijden. Zijn er bijvoorbeeld witte vlekken in de gemeente?

Naam en ondertekening: Namens de fractie van D66 Buren, Alda van Zijl

De beantwoording van het college/de burgemeester: